

РЕШЕНИЕ

№ 10967

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1746** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на член 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с член 172, алинея 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на С. В. Ж. с постоянен адрес в [населено място], район Лозенец, [улица], ап. 12, подадена чрез адв. В. С. от АК – Перник, с посочен адрес за съобщения: [населено място], [улица], вх. Б, партер, срещу Заповед № 298/24-4332-000515/24.01.2024 г., издадена от А. С. С. на длъжност мл. автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП - прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорващата възразява, че Заповед № 298 не ѝ е надлежно връчена. Отрича извършителството на нарушението, във връзка с което е наложена ПАМ.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателката – редовно призована, не се явява и не се представлява.

Ответникът - мл. автоконтрольор в 03 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се явява в съдебно заседание и не се представлява. Не изразява становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.01.2024 г. срещу жалбоподателката С. В. Ж. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 1132186 за това, че на посочената дата, в 03:05 часа, в [населено място], [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „А. Кю 3“ с рег. [рег.номер на МПС] , лична собственост, като на кръстовището с [улица]при проверка от контролните органи е отказвала да ѝ бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARLN - 0103. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 0150834 за ВМА, придружен със 7 (седем) броя холограмни стикери.

В АУАН е отразено, че водачът е уведомен за започване на производство за прилагане на ПАМ по ЗДвП. Идентифицирано е допуснатото нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 и 2 – водачът отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на алкохол, наркотични вещества или техни аналози, не изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор, медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на алкохол, наркотични вещества или техни аналози.

С АУАН е иззето СУМПС №[ЕИК] и СРМПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели за МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

Изготвена е докладна записка от полицейски служител Д. Н. Н. - мл. инспектор, ст. полицаи, 01 взвод, група ООП, сектор ОП-04-то РУ – СДВР, който е спрял жалбоподателката за проверка. От нея се установява, че при проведената с нея беседа същата е заявила на контролните органи, че е употребила кокаин преди „десетина дни“, а в деня на проверката е „употребила вино“. След сигнализиране по съответния ред е пристигнал на място екип на КАТ. Г-жа Ж. категорично е отказала да бъде проверена с техническо средство за употреба на алкохол и наркотични вещества.

Считайки, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, на 24.01.2024 г. ответникът е издал процесната Заповед № 298/24-4332-000515г. за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 513з –

6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР за определяне на длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, сред които полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, каквато длъжност заема издателят на оспорената заповед видно от приложената по делото заповед № 513з-5094/22.06.2021 г.

Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. Проверяваната заповед съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаването ѝ, обективирани в съставения АУАН с бл. № 1132156 и приобщената с него докладна записка. Подхода на издателя на ПАМ е в съответствие с посоченото в ТП № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, според което мотивите за упражняване на властническата компетентност могат да се съдържат в друг документ, извън оспорения. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, стават мотиви и на самия акт.

Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателката. Доводите на процесуалния ѝ представител за обратното са неоснователни.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, в т.2а от същия закон, в буква „Б” е визирана хипотезата за прилагане на принудителни административни мерки - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Видно от писмените доказателства по делото, при проверка от контролните органи жалбоподателката е отказала да ѝ бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Drug Test 5000 с фабричен номер ARLN - 0103. На същата е издаден талон за медицинско изследване № 0150834 за ВМА, придружен със 7 (седем) броя холограмни стикери.

Заповедта е издадена въз основа на АУАН, с който е установено нарушение по 174, ал. 3, пр.1 и 2 от ЗДвП –водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на

концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. При наличието на предпоставките по чл. 171, т. 2а, б.б от ЗДвП, АНО е длъжен да наложи предвидената ПАМ и няма право на самостоятелна преценка.

В случая, е наложена ПАМ „прекръпяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца “ и са отнети два броя регистрационни табели СВ 8019 ВС. Продължителността на срока на мярката е определена от органа съобразно степента на обществена опасност на деянието. Не е налице неспазване на принципа за съразмерност, установен в чл. 6 от АПК.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед на изложеното съдът приема, че обжалваната заповед е законосъобразна. Същата е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма, постановена е в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, на които се основава, при спазване на административнопроизводствените правила и е съобразена с целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. Ж. срещу Заповед № 298/24-4332-000515/24.01.2024 г., издадена от А. С. С. на длъжност мл. автоконтрольор в 03 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, буква „б“ ЗДвП - прекръпяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.